

(romanje je bilo preloženo) poromalo tudi predstojništvo tukajšnje dekliške Mar. družbe s svojim duhovnim voditeljem v slovenski Lurd, da se pokloni Brezmadežni in izprosi pri skupni Materi v nevarnih časih varstva Njej posvečenim otrokom ter obišče svoje po Zagrebu raztresene sestre in druga dekleta naše župnije. Lepo je bilo v Rajhenburgu in veselo svidenje v daljnem mestu. Prisiljene iti po svetu, jih kakor mora tlačiti bridko demotožje. Vele mesto je kakor moloh, ki upropašča dekleta telesno in duševno; tudi naših se je že nekaj izgubilo. Zato velja dekletom svarilo: Če količkaj morete, ostanite doma! Dom je kakor zdravje, ki ga cenimo šele, ko ga izgubimo. Če pa mislite, da že morate v Zagreb, oskrbite si poprej službo v pisarni »Naš dom«, Bakačeva ulica 4. Ne hodite na slepo, ker dobrih služb je le težko dobiti. Ve pa, ki že imate dobre službe, svoje najboljše službe pri najboljši Gospej Mariji nikdar ne spremenite, da bo ostala stalna vez z domom in župnijo!

Mozirje. V nedeljo dne 16. septembra je bila žalna obletnica, odkar je za večno zapustil skrbni oče in vzoren gospodar Brinovčev po domače Hudobreznikovo družino na Brezju nad Mozirjem. Obenem se je to nedeljo popoldne na tem prijaznem in lepem hribu vršila ganljiva slovesnost, ko se je posvetila družina presv. Srcu Jez. V ta namen si je dala nekaj korakov od hiše postaviti lepo kapelico s kipom Srca Jez. Kip je blagoslovil najprej v hiši domači g. župnik, ki je imel tudi krasen nagovor. Cerkveni pevci so nato zapeli pesem »Božje srce«. Po tej posvetitvi se je razvil lep spreved številne množice ljudi s kipom iz hiše proti kapeli. G. župnik in pevci so peli listanije Srca Jez., nato se je kip postavil v kapelo. Navzoči so bili ganjeni pri tej prisrčni slovesnosti. Kapelico je lepo poslikal slikar g. Dežman Ivan v Mozirju, krasen kip Srca Jez. 120 cm pa je izdelal akad. kipar Cesar Ivan v Mozirju. Bil je to dan, dan slovesnosti, ki ga sličnega mozirska fara že dolgo ni doživela. Želeli bi, da bi že enkrat prišel čas, ko bomo obhajali blagoslovitev kapele v središču trga, katera zgradišev se že obeta par let.

Iz zagrebške torbe. Trgatev je začela, ponekod pa že tudi davno končala. Samo ne v Za-

Krvno, kožno in živčno bolni dosežejo z uporabo naravne »**Franz Josefove**« **grenčice** urejeno prebavo. Specialni zdravniki silnega slovesa spričujejo, da so z učinkom staro preizkušene »**Franz Josefove**« **voda** zadovoljni v vsakem oziru. »**Franz Josefova**« **grenčica** se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerij-skih trgovinah.

grebu, ker tu niti začela ni, niti končala ne bo. Saj veste, kakšne so tiste trgatve pri polnem litru in pri pečeni goski, ali pri ocvrti piški, ki so v jeseni »trgatev«, pozimi »Miklavžev večer« ali »maškerada«, pomladi in po leti pa je vsak večer lahko kak jubilej. To vse nima niti začetka niti konca. Meščan si poskuša ohraniti le »likof«, drugo ostane deželi. Pravijo, da bo vino dobro. To se bo pa še le videlo. Tudi dovolj ga bo, tako da ga bodo Zagorci še nosili po 3 Din liter čez celo Slemo, šest ur daleč v Zagreb, da bo za sol. — V nedeljo so se spet dali nogometaši v Zagreb. Spet so se vdarili Ljubljanci in Zagrebčani. Pa so rekli Ljubljanci, da niso imeli sreče, Zagrebčani pa so vriskali: Zmagali smo.

— In denar so začeli delati v Zagrebu. Toda grda smola je to. Vse je bilo pripravljeno, da bi bili prvi jurčki gotovi, pa so ostali sami jurji brez jurčkov. Niti enega še niso izdelali. Žalostno sedaj menijo: Denar je pa res hudičeva stvar! — V nedeljo smo šli malo pogledat, kaj je s Svetim Rokom. Res nam je težko, sedaj, ko nimamo nič svoje službe božje. Nekaj sto ljudi je prišlo, da vsaj vidijo, kaj in kako. Kakor Judje na razvalina jeruzalemskega templja. Pa smo zvedeli, da se prihodnjo nedeljo ne bo nič. Da bo v nedeljo dne 7. oktobra vsaj nekaj gotovega, in to predstava narodne igre »Naša kri« v Jeronimski dvorani popoldne ob štirih. Tam se bomo spet videli in se tudi kaj pogovorili. Tako bomo že v kratkem spet dočakali, da bo naše javno življenje prišlo v pravi tir.

*

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—

Oh, te tujke!

Dandanes učenjaški izrazi ne izzivajo več občudovanja tistih, ki jih izgovarjajo, marveč služijo le za to, da poslušavca naredijo še bolj neumnega. Če ti teče kri iz nosa, se temu pravi epis taksis; če te boli glava, moraš reči, da imaš cephalalgijo; če je odpovedal želodec in te boli po domače trebuh, potem moraš reči, da bolehaš za colibacilloso. To so mala zadoščenja za naše častihlepje, ki niso prav nič nevarna. Toda druga so. Tako se je zgodilo, da se je visok gospod z leskečim imenom po prekropani noči vračal v avtomobilu domov v svoj grad in je povozil mater štirih otrok. Mater je pustil mrtvo na cesti, sam pa je pobegnul po zajčevu in so ga orožniki dobili šele drugi dan, ko je ravno barval svoj krvoločni avto. Pred policijo se je ta junaški sin junaške družine opravičil, da je takrat, ko je povozil revno ženo, imel »mentalne konfuzije«, ki so bile posledice »etilitične intoksikacije«. Ali veste, kaj je to: etilitična intoksikacija? Posledica plinskega napada v svetovni vojni? Ne, slovar za tujke nam pove, da je to čisto normalna posledica celonočnega krokanja. Toda, ker je dotični gospod trpel le na »mentalnih konfuzijah« kot posledici »etilitične intoksikacije« in se ga »ni samo nasekal« in bil »pijan kot člik«, solze štirih otročičkov, ki so prišli ob svojo mater, niso tehtale toliko v tehtnici pravice.

*

Srečo je imel.

Neki budimpeštanski natakak z imenom Lajos Lukacs je imel pred kratkim izredno srečo. Lukacs je vršil svoje delo v neki kavarni, v kateri se shajajo sami umetniki, časnikarji in pisatelji. Mož je bil v delu lepše dni, kajti pred leti je študiral umetnostno zgodovino in jezike, a je postal žrtev gospodarske krize. Nekega dne je prišel v

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Ciprija

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

Eno leto pred našim prihodom v Café so zmlatili združeni poljedelci in rudarji 200 glav broječo kompanijo revolucionarjev. Iz zasede premagane in zajete so pobili zmagovalci do zadnjega moža. Ujetnikov ti krvavi obračuni ne poznajo.

Čas odpočitka in priprave za prodiranje skozi pragozd smo uporabili, da smo se poučili o prilikah, ki nas čakajo v bližnji bodočnosti. Seznanili smo se nadalje prav kmalu pod našimi šotori s še hujšimi nadlogami nego so moskiti.

Neko noč je nekaj zagomazelo po celem mojem telesu, kakor bi me obdelavale tisočnoge živalice. Ves preplašen sem planil po koncu. Bleda mesečna svetloba je prodirala ob straneh v šotor. Ob svitu meseca sem prepoznal, da sem pokrit z majhnimi lazivci, ki me grizejo in njih ugrizi me skelijo po celem telesu, da sem skakal, kakor bi me ščipal z gorečimi kleščami. S par skoki sem dosegel ogenj na sredini šotora in pognal vanj z obema rokama suhega dračja. Z brisačo sem se pričel drgniti po rokah, otepati po nogah ter sem zapazil, da je postal naš šotor žrtev nočnega napada mravelj. Vsak ugriz teh majhnih, neznanih živalic povzroča radi kisline, katero spustijo v ranico, rdečkaste oteklino, ki skelijo liki žer-

javica po več ur. Moja spalna mreža in odeje so bile tako na debelo pokrite od mravelj, da se je zdelo, kakor bi hotele živalice odvreči ležišče. Po stenah šotora je tekalo na milijone golazni, ki je uničevala z neverjetno naglico vse, kar je tam kaj viselo.

Medtem so že bili tudi tovariši na nogah. Z združenimi močmi smo podkurili mogočen ogenj in pristavili velik žehar vode. Skušali smo pregnati z otresanjem presnete zajedalce, a je bilo vse zastoj. Nočno obleko smo morali strgati z naših teles, na katera so silila z vso besnostjo vedno nova krdela. Z vrelo vodo smo pričeli polivati kupe valečih se mravelj. Svežega listja in dračja smo nametali na ogenj, da bi pregnali neustrašene vsiljivce z dimom, kar se pa ni obneslo. Dim je pregnal nas iz šotora, mravlje se zanj niti niso zmenile.

Preostanek noči smo morali prebiti zunaj na prostem brez ogrinjal ter obleke. Po šotoru so gospodarile uničevalno procesije mravelj do jutra, ko je nehal napad. Po svitu jutranje zarje smo videli, da nam je uničila nadloga šotor in vse, kar je bilo v njem, izvzemši kovinaste predmete. Šotor je bil preluknjan liki rešeto, istotako odeje, obleka, papir in sploh vse, kar je bilo le količkaj mehkejše ter manj odporno.

(Dalje sledi.)

kavarno gospod, ki mu je namignil brez besede, naj mu da neki inozemski list. Lukacs je lenil, da mož ne zna madžarski in ga je nagovoril najprvo italijanski, potem francoski, nemški in angleški. Gosta je presenetila čista njegova izgovorjava, povabil ga je k svoji mizi in se spustil z njim v pogovor, med katerim mu je Lukacs razodel svoje križe in težave. Kmalu potem se je gost poslovil, a je obljubil, da bo Lukacs še slišal o njem. In res, nekoliko dni pozneje je natakav prejel pismo, ki mu je sporočalo, da je imenovan za profesorja jezikov na neki madžarski gimnaziji. Pismo pa je nosilo podpis madžarskega prosvetnega ministra Homana, tistega gosta, s katerim se je bil Lu-

živel pri svoji hčerki v Rušah in so ga pogrešali od 12. sept.

Huda avtomobilska nesreča. V nedeljo v noči se je zgodila med Žalcem in Št. Petrom v Savinjski dolini, kjer zavije cesta v Vrbje, huda avtomobilska nesreča. Krog 11. ure v noči so se vozili člani ljubljanske del. godbe »Zarja« iz Maribora. Na omenjenem križišču cest je menil šofer, da pelje cesta skozi Vrbje v Ljubljano. Ko je pa sprevidel, da se je bil zmotil, je vozil nazaj na pravo cesto, zapečjal v jarek, z zadnjim delom avtomobila je izruval jablano s koreninami vred. Iz zadnjega dela voza so popadali na tla godci. Trije so bili težko poškodovani, trije pa lažje. Avtomobil je precej poškodovan in je pokvarjenih precej godbenih instrumentov.

Smrtna železniška nesreča. Dne 1. oktobra je zagrabil v Litiji pri prehodu preko železniškega tira vlak Ivana Volčiča, gostilničarja ter posestnika iz Vač. Brzovlak je odvrget nesrečnega mrtvega.

Dva požara. V nedeljo zjutraj je upepelil podtaknjen ogenj v Sp. Hotiču pri Litiji Kočvarjev hlev, v katerem je bilo 30.000 kg sena in 5000 kg slame. — V nedeljo zvečer je začel goreti samostoječ kozolec posestnika Avguščina Vrhovca iz Gradca pri Litiji. Gasilci so oteli del kozolca.

Angleško vojno brodovje obiskalo Split. — Dne 1. oktobra je prispelo v splitsko pristanišče 34 ladij angleškega sredozemskega brodovja s 30.000 močmi posadke, ki so bile došle v raznih naših pristaniščih. Pri vходу v pristanišče so z admiralske ladje »Queen Elizabeth« oddali 21 topovskih strel, obenem pa so na častnem jamboru razobesili jugoslovansko zastavo. Jugoslovanska baterija na kopnem je odgovorila z 21 topovskimi streli in razobesila angleško zastavo. Angleško brodovje ostane v splitskem pristanišču do dne 7. oktobra, ko zapusti jugoslovanske vode. Poveljuje mu admiral Fischer z dvema podadmiraloma.

Novice iz drugih držav.

Beg odličnih katoličanov iz Nemčije. — Iz Nemčije je pobegnil v svojo domovino v Holandijo pater Frederik Muckermann. Omenjenega so hoteli zapreti narodni socialisti, dasi se je trudil, da bi premostil prepad med nemškimi katoličani in hitlerjanci. Iz Nemčije sta še pobegnili pater Trasolt, voditelj katoliških mladinskih društev, ki se je rešil na Norveško, in msgr. Wolker, predsednik katoliških mladinskih društev vse Nemčije, ki se nahaja sedaj v Švici. Pokrajinski namestniki Nižje Bavarske-Palatinata, Višje Frankonije in Frankonije so za nedoločen čas prepovedali vsako udejstvovanje katoliških mladinskih društev.

Upokojitve v nemški mornarici. Nemška vlada je nepričakovano vpokojila 3 admirale in 11 višjih častnikov, ker so se skušali odtegniti prisegi zvestobe Hitlerju.

Naše vrle gospodnje perejo perilo vedno le z Zlatorogovim milom ali pa z Zlatorogovim terpentinovim milom; volnene in svilene stvari pa z Zlatorogovimi luskami, ker dobro vedo, da ima obilna, gosta in nežna bela pena Zlatorogovih izdelkov izredno čistilno moč. Dobrote Zlatorogovih izdelkov naše pridne gospodnje dobro poznajo in zato trdijo vsevprek: »Le Zlatorog milo da belo perilo!« Zadrževajte pri svojem trgovcu vedno izrecno le Zlatorogovo milo!

čejo monarhisti že meseca oktobra proglasiti nadvojvodo Otona za avstrijskega vladarja.

Dopisi in prireditve.

Dobrovce pri Mariboru. Lepa in redka slovesnost se bo vršila v nedeljo dne 7. oktobra v Dobrovcah: blagoslovili bodo novo cerkev v čast preblaženi Mariji. Leta 1924 so dobri in verni možje sklenili, pozidati na najlepšem prostoru v vasi Dobrovce cerkev, da bi v njo postavili kip Marijin, kraljico in varhino pravičnih, ki je že mnoga leta bivala v mali kapelici tik sedanje lepo zgrajene cerkvice. Marija je dobila novo veličastno bivališče in dobri ljudje v vasi in širši okolici z veseljem gledajo uresničeno jim željo!

»Družabni klub« Sv. Jurij ob Taboru. Prihodnjo nedeljo dne 7. oktobra ponovimo pred župnijsko cerkvijo sv. Jurija »Slehernika«. Obisk pri sobotni in nedeljski vprizoritvi je jasno pokazal, kako se odlično občinstvo zanimalo za duhovno-versko prireditev in kako jo zna ceniti. Obširen prostor pri cerkvi je bil nabito poln, tako da so se nekateri celo povrnili domov. Mogli smo videti tu ljudi, ki so prišli od blizu in od daleč, peš, na vozovih, kolesih in avtobusu. Vsem javljamo, da bomo igro ob 7. uri zvečer ponovili in vsakogar vpljudno vabimo. Vrši se tudi v slabem vremenu, seveda v dvorani cerkvenega doma.

Sv. Rupert nad Laškimi. Noč ima svojo moč, je znana prislovica. Kdor je ne veruje na ušesa, jo mora preskusiti na svoji grešni koži. Tako se je zgodilo tudi našemu junaku v Sv. Rupertu. Pravzaprav pa je bil tiste dni siromak, kajti več dni je moral pri daljnem sosedu, pri Oblaku, v potu svojega kosmatega obraza pomagati vrteti mlatilni stroj. A prišla je sobota in ob večeru je naš fant veseleto zavriškal, ali boljše: zahrzal; zdaj pa gremo domov! Bila pa je že precejšnja tema, ko je sicer trudni, a še vedno muhasti delavec v spremstvu domačega sina korakal proti domu v skriti Slatini; a pustiti sta morala navadno cesto na levo in jo mahnila na desno skozi Malobrezo. Ker je bila ta pot precej daljša, pa je naš muhasti fant imel bogve kakšne nočne misli, se je naenkrat brez slovesa ločil, rekli bi pravilno: iztrgal iz rok svojega spremljevalca, jo udaril nazaj na navadno pot proti Slatini. Siromak pa ni vedel, da je na cesti zgrmel velikanski plaz, ki je visoko zagrnil celo pot. Naš fant beži v črni temi naprej, naenkrat se zaleti v meter visoko mehko prst, hoče nazaj, ne more, bilo je prepozno, poskuša naprej, rita z nogami na vse mogoče kriplje, se ugreza vedno bolj globoko v smolasto blato. Konečno je popolnoma zadrlan v neusmiljeno ječo. Žalostno zakriči na pomoč: ihaha, kdo mi pomagal zna? Naš nesrečni ponočnjak je bil namreč Slatinšekov konj, ki se je iztrgal Oblakovemu fantu, da bi hitreje prišel domov. Dobro pol noči so rabili nato korajžni možje v velikem številu, da so konjička izkopali! O ti nesrečni plaz, ki je delal več tednov take zgage ljudem in živalim! Sedaj je banska uprava posegla vmes in po dolgem čakanju in mnogem poizvedovanju imamo spet cesto odprto v Laško.

Vinsko posodo različne velikosti prodaja Gnilšak, Maribor, Razlagova ulica 25. 587

Ali si že obnovil naročnino?

Poslednje vesti.

Politične novice.

V Avstriji baje pripravljajo prevrat komunisti, ki so zopet dobro oboroženi. Trdijo, da so se komunisti zatekli med pomožne čete, kjer se lahko vojaško vežbajo in kjer so ustanovili številne in močne celice nezadovoljnih. Po Dunaju krožijo tudi govorice, da ho-

Romunska vlada odstopila. Dne 1. oktobra je nenadoma podala ostavka celokupna Tatarskova vlada. Kralj je sprejel ostavko in je poveril sestavo nove vlade dosedanjemu ministrskemu predsedniku Tatarescu. Za ostavko romunske vlade navajajo dva vzroka: Velike poneverbe v ministrstvu za trgovino in industrijo, ali pa dejstvo, da hoče imeti kralj pred otvoritvijo parlamenta druge in krepkejšje osebnosti v vladi.

Španski vladi je prerokovana v najkrajšem času kriza. Novo vlado bi naj sestavil radikal Lerroux v sporazumu z voditeljem kmetško-katoliške stranke.

Domače novice.

Huda nesreča ugledne gospe. Znani ribniški kamnolom v Josipdolu na Pohorju je zvezan s postajo Brezno s cestno železnico. Zadnjo nedeljo se je peljalo več oseb v vozičku za kamenje na postajo Brezno. Na ovinku je odpovedala zavora na vozičku in voziček je padel s potniki vred v prepad. Med potniki je bila 71letna gospa Ana Lenarčič, mati lastnika kamnoloma. Pri padcu je počila gospe lobanja in so jo prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Smrtna nesreča otroka. V Rušah je skočil petletni Uroš, sinko posestnika Jožefa Koševine, na trugo, ki se je prevrnila in zmečkala otroku lobanjo.

Železniška nesreča. Dne 1. oktobra nekoliko pred 12. uro se je vračala na enovprežnem vozu iz Maribora po Tržaški cesti v Prepolje na Dravskem polju 32letna posestnica Ivana Lončarič. Pri železniškem prevozu zatvornice niso bile zaprte in kmetica je poglala konja preko. Ko je bila vprega na tiru, je pribrzel osební vlak. Lokomotiva je zadela ob zadnji del voza in ga odtrgala od sprednjega, da je bil konj prost. Kmetica je vrgel sunek v loku preko tira v jarek, kjer se je le lažje poškodovala. Konju se tudi ni nič zgodilo, le voz je razbit.

Obešenega je našel lovski čuvaj Fr. Jarc v gostem grmovju tik nad Dravo za tovarno za dušik v Rušah 74letnega vpokojenega železničarja Franca Bukmeister. Omenjeni je